

Zgodnie z art. 19 ust. 4 ustawy o drogach publicznych zarządzanie takimi drogami może być przekazywane między zarządcami w trybie porozumienia, regulującego w szczególności wzajemne rozliczenia finansowe. Na tym tle pojawia się istotne zagadnienie związane z tym, czy przekazanie zarządzania może nastąpić jedynie na rzecz zarządców dróg niższej rangi, czy również odwrotnie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 11 kwietnia 2008 roku, sygn. II SA/GI 174/08 wskazał, że przywołany wyżej przepis nie stanowi samodzielnej i odrębnej podstawy do podejmowania uchwały przez organy stanowiące jednostkę samorządu terytorialnego. Podejmowanie uchwał w przedmiocie przejęcia bądź przekazania zadań, uregulowane jest w przepisach ustrojowych i może się odbywać jedynie na zasadach tam uregulowanych. Skoro jednak przepisy ustawy o samorządzie gminnym dopuszczają jedynie możliwość zawierania porozumień międzygminnych w sprawie powierzenia jednej z nich określonych przez nie zadań publicznych, to gmina nie może powierzać wykonania takich zadań ani powiatowi, ani województwu, bo takiej postawy nie sposób znaleźć w przepisach ustrojowych.

Stanowisko to zostało powtórzone przez ten sam sąd w wyroku wydanym niecały miesiąc później (7 maja 2008 roku) w sprawie o sygn. II SA/GI 275/08. Tutaj Sąd stwierdził wyraźnie, że w jego ocenie z mocy zawartych z powiatem bądź województwem porozumień, zakres zadań gminy może jedynie ulec zwiększeniu, niedopuszczalnym jest natomiast ograniczenie zadań własnych gminy i wyzbycie się części z nich przez przekazanie ich w drodze porozumienia powiatowi. Ustawa o samorządzie gminnym przewiduje wprawdzie możliwość przekazania innej jednostce samorządowej należącego do gminy zadania, jednak nie w drodze porozumienia z powiatem, lecz w drodze zawarcia w trybie art. 74 ust. 1 przywołanej ustawy porozumienia międzygminnego, którego celem jest powierzenie jednej z gmin określonych w porozumieniu zadań publicznych.

Stanowisko takie jest bardzo dyskusyjne. Na wstępie należy wskazać, że wykładnia przepisów dokonana przez gliwicki WSA oparta została na zaprzeczeniu zasadzie racjonalności ustawodawcy. Jeśli bowiem interpretacja Sądu byłaby trafna, to art. 19 ust. 4 byłby przepisem zbędnym, jako że nie niósłby żadnej nowej treści normatywnej w porównaniu z ustawami ustrojowymi. W takim zakresie, który wskazany został w wyroku, przekazywanie zadań jest możliwe na zasadach ogólnych.

Podstawowe zastrzeżenia budzi dokonane przez Sąd utożsamienie porozumienia z art. 19 ust. 4 ustawy o drogach publicznych, z porozumieniem jednostek samorządu terytorialnego, co do powierzenia wykonywania zadań publicznych. Porozumienia wynikające z przepisów ustrojowych zawierane są bowiem między jednostkami samorządu terytorialnego; porozumienia uregulowane w art. 19 ust. 4 dotyczą natomiast zarządców dróg, którymi są – zgodnie z art. 19 ust. 1 – organy administracji rządowej lub jednostki samorządu terytorialnego, do którego właściwości należą sprawy z zakresu planowania, budowy, przebudowy, remontu, utrzymania i ochrony dróg. W zależności od kategorii drogi są to odpowiednio: Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, zarząd województwa, zarząd powiatu i wójt (burmistrz, prezydent miasta). Jest to zatem instrument odrębny od porozumień między jednostkami samorządu terytorialnego.

Nie niesie zatem ograniczeń w kierunku przekazywania dróg do zarządzania.

Katarzyna Liszka
Grzegorz Kubalski

Współpraca zarządców dróg. Kto, komu może przekazywać zadania?

Kategoria: Felietony

Opublikowano: sobota, 15, marzec 2014 23:00

Katarzyna Liszka-Michałka

Odsłony: 3450
